

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VII.45.035/2023/6.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke
Dr. Cséffán József
előadó bíró
Dr. Varga Zs. András
bíró
Dr. Remes Gábor
bíró
Dr. Varga Eszter
bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Rákosfalvy Zoltán ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Nógrád Vármegyei Kormányhivatal
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Szabóné dr. Kaposi Dóra kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:
Budapest Környéki Törvényszék 8.K.701.824/2022/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.K.701.824/2022/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint perköltséget.

A le nem rótt 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

[1] Az alperes 2018. november 28-án munkaügyi ellenőrzést tartott a salgótarjáni ... építkezésen található munkavégzési helyen (a továbbiakban: munkavégzési hely), ahol két munkavállaló, egyszerűsített foglalkoztatás (alkalmi munka) keretében segédmunkás munkakörben vízcső dob pakolási, illetve takarítási munkát végzett. A munkavállalók a munkavégzésről egy Gábor nevű férfival telefonon (szóban) állapodtak meg, aki Facebookon keresztül hirdette a munkalehetőséget, ő szállította őket a munkavégzési helyre egy bérelt járművel, biztosította a munkavégzés feltételeit, kiadta a feladatokat, és vele állapodtak meg napi 2000 forint munkabérben. A helyszíni ellenőrzés során az építkezés fővállalkozójának (a felperesnek) a felelős műszaki vezetőjét meghallgatták, aki előadta, hogy a felperes alvállalkozóként vonta be az ...1-t, aki további alvállalkozóként a ...2-t vonta be a villanszerelési, földmunkák és kézi munkák elvégzésére. A felelős műszaki vezető nyilatkozata szerint az ellenőrzéssel érintett két fő munkavállaló a ...2 alvállalkozóhoz „tartozott”.

[2] Az alperes a 2019. március 29. napján kelt NON/02/000029-15/2019. számú határozatában a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Met.) 6. § (1) bekezdés a) és e) pontja, valamint a Met. 1. § (5) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes a két munkavállalót 2018. november 28. napján munkaviszony keretében, írásbeli munkaszerződés nélkül foglalkoztatta, továbbá a munkaviszonyaikat az illetékes adóhatóság felé nem jelentette be a munkaügyi ellenőrzés megkezdéséig. Erre figyelemmel a felperest 160.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta, egyidejűleg kötelezte, hogy a munkavállalókat a munka törvénykönyve szerint foglalkoztassa, valamint jogszabályban meghatározott módon tegyen eleget a munkaviszonyaik létesítésével kapcsolatos, a NAV felé fennálló bejelentési kötelezettségének.

[3] A felperes a határozattal szemben keresetet terjesztett elő, amelyet a Budapest Környéki Törvényszék 2021. november 19. napján kelt 10.K.700.360/2020/31. sorszámú ítéletével részben alaposnak talált, az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatására kötelezte. Megállapította, hogy a felperes a perben a Met. 1. § (6) bekezdés a) pontja szerinti vélelmet sikeresen megdöntötte. Ugyanakkor az ellenőrzés alá vont munkavállalók foglalkoztatójának személyével, a ...3-val szemben a tényállás a perben nem volt tisztázható, ezért a megismételt eljárásban az alperesnek a perben becsatolt okirati bizonyítékok figyelembevételével kell a foglalkozó személyét illetően a tényállást tisztáznia és ezt követően állást foglalnia, hogy a perben nem vitatott jogsértés kinek a terhére róható.

[4] Az alperesnek a jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmét a Kúria 2022. február 9. napján kelt Kfv.III.45.040/2022/2. számú végzésével visszautasította.

[5] Ezt követően az alperes a 2022. július 20. napján kelt NON/02/000079-35/2022. számú határozatával, a Met. 1. § (5) bekezdése, valamint a 6. § (1) bekezdés a) és e) pontja alkalmazásával ismételten megállapította, hogy a felperes a két munkavállalót 2018. november 28. napján munkaviszony keretében, írásba foglalt munkaszerződés nélkül foglalkoztatta, továbbá a munkaviszonyaikat az illetékes adóhatóság felé nem jelentette be a munkaügyi ellenőrzés megkezdéséig, ezért őt 160.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta, egyidejűleg kötelezte, hogy a munkavállalókat a munka törvénykönyve szerint foglalkoztassa, valamint a jogszabályban meghatározott módon tegyen eleget a munkaviszonyaik létesítésével kapcsolatos, a NAV felé fennálló bejelentési kötelezettségének.

[6] Az alperes a Met. 1. § (6) bekezdés a) pontjában rögzített törvényi vélelem, illetve a munkahelyen tevékenységet folytató felek közötti szerződésben foglaltak alapján a tevékenység összehangolásáért felelős fővállalkozó felperest tekintette a munkavállalók foglalkoztatójának. Hangsúlyozta, hogy a hatóságnak a vélelem felállításán túl a foglalkoztató személyére vonatkozó további bizonyítási kötelezettsége nincs, a törvényi vélelmet a felperes nem döntötte meg. Megállapította, hogy a Met. 1. § (5) bekezdése és a (6) bekezdése alapján a felperes a két munkavállaló munkáltatója; a felek között fennállt jogviszony munkaviszony; a munkaviszony kezdete a munkába lépés napja; a munkaviszony munkaszerződéssel jön létre, amelynek írásba foglalásáról a munkáltató köteles gondoskodni. A munkáltató azzal, hogy a munkaszerződést a munkába lépést megelőzően nem foglalta írásba, a két főt érintően megsértette a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 42. § (1) bekezdésében és az Mt. 44. §-ában foglaltakat. A felperes elmulasztotta a munkaviszony létesítésével kapcsolatos bejelentési kötelezettségét. Mindezzel a felperes megsértette az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. számú melléklet 3. pont 3.1 alpontját, ezért a Met. 6. § (1) bekezdés b) pontja alapján a munkaügyi bírság kiszabása kötelező; a bírság összegét mérlegeléssel állapította meg.

A felperes keresete, az alperes védírata

[7] A felperes keresetében kérte a határozat megsemmisítését. Arra hivatkozott, hogy a hatóság figyelmen kívül hagyta a megelőző perben született bírósági ítéletben foglaltakat, a Met. 1. § (6) bekezdés a) pontja szerinti vélelem részéről történt sikeres megdöntését, illetve a törvényi vélelem alapján felelősség csak az ...1-t terhelheti.

[8] Az alperes védíratában kérte a kereset elutasítását. Arra hivatkozott, hogy jogszerűen folytatta le a vizsgálatot, a tényállást a határozat meghozatalához szükséges mértékben tisztázta és döntését a jogszabályok helyes értelmezésével és alkalmazásával hozta meg. A munkáltatóként megjelölt vállalkozás ügyvezetőjének tanúként meghallgatására nem volt lehetősége, a cégbíróság a ...3-t megszüntnek nyilvánította, majd kényszertörölési eljárást kezdeményezett, a cég jogutód nélkül szűnt meg. A Met. 1. § (6) bekezdése szerinti „fővállalkozói felelősség” a felperessel szemben volt érvényesíthető, a munkaügyi ellenőrzés megkezdéséig az illetékes elsőfokú állami adóhatóság felé bejelentéssel nem élt.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság az alperes 2022. július 20. napján kelt NON/02/000079-35/2022. iktatószámú határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[10] Döntését a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésében, 89. §-ában, 92. § (1) bekezdésében, 96-97. §-ában, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontjában és a Met. 1. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezésekre alapította.

[11] Az elsőfokú bíróság a fenti jogszabályi rendelkezések, valamint a „Nagykommentár a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvényhez” (Szerkesztette: Barabás Gergely / F. Rozsnyai Krisztina / Kovács András György) című jogtár kommentárnak a Kp. 97. § (4) bekezdéséhez fűzött – a megismételt eljárást elrendelő jogerős ítéletben foglaltakkal ellentétes közigazgatási cselekményekkel kapcsolatos – magyarázatában foglaltak alapján megállapította, hogy az alperes megismételt eljárásban hozott határozata jogszabálysértő, mert az ellentétes a megismételt eljárást elrendelő jogerős ítélet megállapításaival.

[12] Az alperes figyelmen kívül hagyta a jogerős ítélet [21] bekezdésének megállapításait: egyrészt hogy az ellenőrzési helyszínen folytatott építési tevékenységhez kapcsolódóan – az ...1 és a felperes között 2018. augusztus 9. napján kelt vállalkozási szerződés alapján – valamennyi, az épület villamos munkáinak elvégzése az ...1. feladata volt és a szerződés alvállalkozói teljesítés igénybevételét biztosította; másrészt a korábbi ítéletben ismertetett okiratok és tanúvallomások egybevetése alapján levont következtetéseket. A korábbi ítéletben a bíróság megállapította, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok egybehangzóan alátámasztják annak tényét, hogy az ellenőrzéssel érintett két munkavállaló foglalkoztatója nem a felperes volt, a csatolt dokumentumokból a tényleges foglalkoztató személye megállapítható, a felállított, Met. 1. § (6) bekezdés a) pontja szerinti vélelmet a felperes sikeresen megdöntötte.

[13] Mindezek ellenére az alperes a megismételt eljárásban meghozott határozatában a lefolytatott bizonyítás után ismételten úgy foglalt állást, hogy nem a ...3-t, vagy a felperes által hivatkozott villanszerelési munkálatokkal megbízott társaságot, hanem újból a felperest sújtotta munkaügyi bírsággal. A kényszertörlesztés miatt megszűnt cég, a ...3 ügyvezetőjének meghallgatására tett intézkedések nem vezettek eredményre, ez azonban nem eredményezhette azt, hogy az alperes a felperest fővállalkozóként marasztalja.

[14] Az elsőfokú bíróság szerint az alperes a megismételt eljárás során nem tett eleget a bíróság új eljárásra kötelező jogerős ítéletében foglaltaknak, ezzel az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontjába ütköző semmiséget eredményező jogsértést követett el. Erre figyelemmel a bíróság megsemmisítette a felülvizsgált határozatot és az alperest új eljárásra kötelezte azzal, hogy a már rendelkezésre álló okiratok, valamint az irányadó tényállás ismeretében ismételten nem sújthatja munkaügyi bírsággal a fővállalkozó minőségére figyelemmel a felperest. Az alperesnek a már feltárt adatok ismételt áttekintésével kell meghoznia az eljárását lezáró döntését a Met. 6. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, figyelemmel arra, hogy a vélelem alkalmazását kizárólag abban az esetben engedi meg a jogszabályi előírás, amennyiben a foglalkoztató nem azonosítható, de ez a feltétel ebben az ügyben nem teljesült.

A felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[15] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének az elutasítását, perköltségben marasztalását kérte arra hivatkozva, hogy az ítélet sérti a Kp. 78. § (2) bekezdésében és a Met. 1. § (6) bekezdésében foglaltakat, az indokolás „logikátlan, a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen és kirívóan iratellenes, továbbá az ítélet anyagi jogszabályt sért és a jogalkotó kinyilvánított akaratával ellentétben álló jogi levezetést tartalmaz”.

[16] Felülvizsgálati kérelmében az alperes – a megismételt eljárásban meghozott határozata indokolásának megismétlése útján – állította, hogy az új eljárás lefolytatását elrendelő jogerős ítéletben foglalt iránymutatásnak a megismételt hatósági eljárás során eleget tett. Az elsőfokú bíróságnak az ügy érdemére kiható jogszabálysértése alátámasztására ismertette az Mfv.II.10.235/2011/4., Mfv.II.10.389/2011/11., Mfv.II.10.527/2011/5. számú kúriai döntésekben foglaltakat.

[17] Az alperes előadta, hogy a Met. 1. § (6) bekezdése alapján „a munkaügyi hatóság jelen ügyben a fővállalkozói felelősség vélelmét a jogalkotó szándéka szerint, a törvényi előírásokat maximálisan betartva állította fel”.

[18] Az alperes szerint az új eljárásban meghozott határozata nem sérti a Kp. 96. §-át, valamint a határozat teljesítésére vonatkozó Kp. 97. § (4) bekezdésének rendelkezését, erre figyelemmel az elsőfokú bíróság az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi ok fennállását, azt, hogy határozatának tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes, megalapozatlanul állapította meg. A bíróság a megelőző eljárásban hozott határozatot „nem pusztán hatályon kívül helyezte (mely esetben azonos tényállás mellett a felperessel, mint ügyféllel szemben további eljárás nem lett volna folytatható), hanem a hatályon kívül helyezés mellett az alperest új eljárásra utasította, amely új eljárásnak nyilvánvalóan azonos hatóság és azonos ügyfél részvételével kellett megindulnia, és az új eljárás során feltárt és kiegészített tényállás alapján kerülhetett sor az új határozat meghozatalára”. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a Met. 1. § (6) bekezdés a) pontja szerinti vélelmet sikeresen megdöntötte, ugyanakkor az ellenőrzés alá vont munkavállalók foglalkoztatójának személyével, a ...3.-vel szemben a tényállást nem találta a perben tisztázhatónak. A közigazgatási eljárás a felperessel szemben indult, annak alanya nem volt a ...3, ezért felelőssége a közigazgatási perben nem volt megállapítható. A megismételt eljárás során a perben becsatolt okirati bizonyítékok figyelembevételével kellett a foglalkoztató személyét illetően a tényállást tisztázni, és ezt követően állást foglalnia, hogy a perben nem vitatott jogsértés kinek a terhére róható.

[19] Az alperes felülvizsgálati kérelmében – a határozatában foglalt indokolás megismétlésével – részletesen megjelölte azokat az okokat és bizonyítékokat, amelyek alapján a ...3 felelősségét nem állapíthatta meg, illetve a felperes, mint fővállalkozó felelősségét a Met. 1. § (5)-(6) bekezdése alapján megállapította.

[20] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását, az alperes perköltségben marasztalását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a jogszabályoknak mindenben megfelel, indokai valósak és jogszerűek, a bíróság a peres eljárásban a rendelkezésre álló adatok alapján helyes jogi következtetésre jutott.

[21] A felperes szerint a bíróság helyesen állapította meg jogerős ítéletében, hogy az alperes figyelmen kívül hagyta a korábbi hatósági eljárás kapcsán született bírósági ítélet megállapítását, amely szerint a Met. 1. § (6) bekezdés a) pontja szerinti vélelmet sikeresen megdöntötte, ezért mindennemű vizsgálat nélkül (ab ovo) megalapozatlan a perben támadott határozat. Az alperes a megismételt eljárásban ismételen marasztaló határozatot hozott vele szemben, ezzel a Kp. 97. § (4) bekezdését súlyosan megsértette. Az alperes ebben a körben megalapozatlanul hivatkozik arra, hogy a korábban eljáró bíróság nem csak hatályon kívül helyezte, hanem új eljárás lefolytatására utasította az alperesi jogelődöt, mivel a korábbi

bíróági döntés anyagi jogerejének a megismételt közigazgatási eljárás során is érvényesülnie kell, az elsőfokú bíróság által kifejtettek szerint.

A Kúria döntése és a döntés jogi indokai

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdésének alkalmazásával befogadta, majd az érdemi elbírálás eredményeként megállapította, hogy az – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[23] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése és a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.

[24] Az alperes a keresettel támadott határozatát megismételt eljárásban hozta. A Kp. 96. §-a, 97. § (4) bekezdése – az anyagi jogerőhatásra, a határozatok teljesítésére vonatkozó, az elsőfokú bíróság által helyesen értelmezett rendelkezések – alapján, valamint a követendő bírói gyakorlat (Kfv.V.35.272/2021/8., Kf.IV.39.008/2022/6., Kfv.III.45.201/2022/8.) szerint a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet (a továbbiakban: alapítélet) jogereje kizárja, hogy ugyanannak a közigazgatási tevékenységnek jogszerűsége vizsgálatára a felek vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak vagy azt egyébként vitássá tehessék, ezért az alapítélet – perorvoslattal (felülvizsgálattal) sikeresen nem támadott – rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban köti az alperest. A megismételt eljárást követő peres eljárás tárgya csak az lehet, hogy az új határozat megfelel-e a bíróság által korábban előírt követelményeknek. A megismételt eljárás lefolytatására kötelező ítélet esetében nemcsak az új eljárásra adott iránymutatást, hanem az ítélt dolognak minősülő megállapításokat is figyelembe kell vennie a hatóságnak, mert az is köti az új eljárásban. Mindezek elmulasztása (a hatóság határozatának az alapítéletben foglaltaktól való tartalmi eltérése) a megismételt eljárásban hozott határozat semmisségét eredményezi. A fentieket erősítette meg a Kúria a Jpe.III.60.037/2022/12. számú határozata [58]-[59], [65] bekezdéseiben.

[25] A követendő kúriai gyakorlat (Kfv.IV.35.266/2020/6., Kf.IV.39.008/2022/6.) szerint az alperest új eljárásra kötelező jogerős alapítéletben szereplő iránymutatás tartalma és jogszerűsége az új eljárásban hozott döntés elleni közigazgatási pernek nem tárgya, annak vitatására csak az alapítélet elleni rendkívüli jogorvoslat igénybevétele során van jogszerű lehetőség. Erre figyelemmel ebben a perben az alapítéletben szereplő rendelkezések jogszerűségét az alperes nem kérdőjelezheti meg, erre csak az alapítélet elleni jogorvoslat igénybevétele során lett volna lehetősége, erre azonban a Kúria Kfv.III.45.040/2022/2. számú végzésére, a felülvizsgálati kérelem visszautasítására tekintettel nem kerülhetett sor.

[26] Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta az alapítélet anyagi jogerőhatását, és ennek során helytállóan állapította meg, hogy az alperes megismételt eljárásban hozott döntésének a tartalma (a felperes felelősségének a megállapítása) az alapítéletben foglaltakkal ellentétes, ugyanis a bíróság az alapítéletben – az alperes határozatának „hatályon kívül helyezése” mellett – megállapította, hogy az ellenőrzéssel érintett két munkavállaló foglalkoztatója nem a felperes volt, a Met. 1. § (6) bekezdés a) pontja szerinti vélelmet a felperes sikeresen megdöntötte. Ennek jogkövetkezményeként az alapítélet anyagi jogerőhatása (res iudicata) kizárja annak a megállapítását, hogy az érintett két munkavállaló foglalkoztatója a felperes, illetve az alperes ebben – a megismételt eljárásban hozott határozattal kapcsolatos – közigazgatási perben vitássá tegye a vélelemnek a felperes részéről történt sikeres megdöntését.

[27] Az alperes azzal, hogy határozatában a felperes foglalkoztatói minőségét ismételten megállapította, az alapítélet rendelkező részében, indokolásában, a bíróságnak az új eljárás lefolytatására adott iránymutatásában foglaltaktól eltért, döntésének tartalma ellentétes az alapügyben hozott jogerős döntéssel, ezért az elsőfokú bíróság az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja és a Kp. 85. § (3) bekezdés a) alapján jogszabálysértés nélkül semmisítette meg az alperes megismételt eljárásban hozott döntését.

[28] A Kúria gyakorlata (Kfv.IV.38.009/2020/3., Kfv.IV.37.179/2021/6.) szerint az ítélet anyagi jogereje azt is kizárja, hogy a bíróság megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatását a megismételt eljárás során hozott döntés elleni felülvizsgálat során megváltoztassa. Az elsőfokú bíróság ezért – az alperesnek a megismételt eljárás során hozott döntése fentiek szerinti semmisségére is figyelemmel – a megismételt eljárásra adott iránymutatásában helytállóan mellőzte az alperes erre vonatkozó kifogásai vizsgálatát.

[29] A felperes a Kp. 78. § (2) bekezdése elsőfokú bíróság általi megsértésére hivatkozással is kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, azonban felülvizsgálati kérelmében – annak tartalma szerint – csupán a Met. 1. § (6) bekezdés jogszabályértő értelmezését állította. A felperes ténylegesen nem azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve nem értékelte, hanem azt, hogy a bizonyítékok értékelése alapján a Met. 1. § (6) bekezdésében foglalt – a munkaügyi ellenőrzés eredményeként nem azonosítható foglalkoztató vélelmére vonatkozó – törvényi rendelkezéseket tévesen (logikátlanul, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, kirívóan iratellenesen), a jogalkotói szándékkal ellentétesen értelmezte, azonban a felperes foglalkoztatói minőségének a vizsgálata, a Met. 1. § (6) bekezdésében foglaltak értelmezése a fentiekben kifejtettek alapján ennek a közigazgatási pernek nem lehet a tárgya.

[30] Az elsőfokú bíróság az alperes határozatának megsemmisítéséről a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja, 96. §-a, 97. § (4) bekezdése és az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja alkalmazásával döntött. A bíróságnak a Met. 1. § (6) bekezdésében szabályozott törvényi vélelem fennállása, annak a felperes általi megdöntésének sikeressége tárgyában – a rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetésével – nem kellett állást foglalnia, és arról – helyesen – nem is foglalt állást, ítéletében csupán a korábbi jogerős ítéletben foglalt megállapításokat ismételte meg.

[31] Mindezekre figyelemmel a Kp. 78. § (2) bekezdésében és a Met. 1. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezések megszegése sem volt megállapítható.

[32] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta [Kp. 121. § (2) bekezdés].

A döntés elvi tartalma

[33] *A közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanannak a közigazgatási tevékenységnek jogszerűsége vizsgálatára a felek vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak vagy azt egyébként vitássá tehessék, ezért az alapítélet – perorvoslattal (felülvizsgálattal) sikeresen nem támadott – rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban köti az alperest. Az alperest új eljárásra kötelező jogerős alapítéletben szereplő iránymutatás tartalma és jogszerűsége az új eljárásban hozott döntés elleni közigazgatási pernek nem tárgya, annak vitatására csak az alapítélet elleni rendkívüli jogorvoslat igénybevétele során van lehetőség.*

Záró rész

[34] A Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdésében, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint (5)-(6) bekezdéseiben foglaltak alapján – a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységre is figyelemmel – kötelezte a pervesztes alperest a perköltség megfizetésére.

[35] Az alperes az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték a Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad. Az Itv. 50. § (1) bekezdése értelmében az illeték alap (160.000 forint) után az illeték mértéke ítélet elleni felülvizsgálat esetében 10%, de legalább 50.000 forint, ezért az állam terhén maradó illeték 50.000 forint.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

[37] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. május 16.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Varga Zs. András s. k. bíró, Dr. Remes Gábor s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró